

NEZASLOUŽENÝ VÁNOČNÍ DAR

(ŠTĚDRÝ VEČER)

1. ČTENÍ: Lukáše 2,1-18 a Matouš 2,1-15

2. ČTENÍ 1. Janova 4,9–10

V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život. V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako obět' smíření za naše hříchy.

KÁZÁNÍ

Bůh se stal člověkem. To je jádro Vánoc. Shrnutí jejich smyslu do jedné věty. Bůh přichází z nádhery a slávy nebe ve svém Synu Ježíši dolů na zemi: jako člověk, jako dítě jeslích. Bůh sám přichází doprostřed našeho světa s jeho krásnými stránkami, ale také se vším temným a zlým a bolestným, co v našem světě je. Přichází, aby nám ukázal svoji nesmírnou lásku a aby nás vysvobodil z moci zla a smrti, z moci hříchu a viny.

Bůh se stává dítětem, abychom my se mohli skrze víru v Ježíše stát bratry a sestrami tohoto dítěte, abychom se mohli stát Božími dětmi. Ve své otcovské lásce z nás Bůh dělá svoje děti, bratry a sestry svého Syna Ježíše Krista. A taky bratry a sestry navzájem.

Všechno se to stalo z lásky a milosti, z Boží dobroty. Zcela nezaslouženě. Nezbývá, než nad tím žasnout. Rád bych to osvětlil jedním vánočním příběhem.

Bylo krátce před Vánoci. Za jednou nemocnou starou ženou přišel na návštěvu jeden její bývalý žák. Byla za tu návštěvu moc ráda. Moc jí to potěšilo. Navzdory bolesti se jako vždy vyptávala na celou jeho rodinu.

A muž jí vyprávěl, že má velikou starost o svého prostředního syna, Pavla, který se v poslední době nechová dobře. Lajdá se ve škole a jeho výsledky jsou daleko za jeho možnosti. Nechce vůbec cvičit a hrát na trubku, všude má hrozný nepořádek. Je strašně líný a hubatý.

Ve snaze nějak to dát do pořádku mu řekl: „Svým chováním a svojí leností ses letos připravil o splnění vánočního přání. Protože když je někdo takový lenoch jako ty, když se takhle chová, tak nemůže počítat s tím, že za to dostane nějaký velký vánoční dárek. Víím, že si velice přeješ nové kolo, ale nepočítej s tím, že ho dostaneš.“

Když to dopovídal, celý rozohněný nad chováním svého syna, stará paní se na něho podívala přísným pohledem a řekla: „Cože? Ty chceš o Vánocích trestat svého syna? Nejsou to právě Vánoce, které nám chtějí ukázat, že Bůh nás z lásky naprosto nezaslouženě obdaroval svojí milostí, když nám poslal svého Syna? A nemá se tahle nezasloužená milost, kterou jsme byli obdarováni, projevit také

v dárcích, které dáváme svým dětem, v tom, jak my obdarováváme je? Potrestej svého syna, kdy a jak myslíš, a nějaký trest si asi zaslouží, ale nedělej to, prosím, o Vánocích.“

Přišel Štědrý večer. Celá rodina se sešla k oslavě. Po večeři si přečetli vánoční evangelium, zazpívali několik písní, poděkovali Bohu v modlitbě. A pak došlo na dárky rozložené pod stromkem. Každé dítě dostalo několik menších dáreků a k tomu jeden velký podle svého přání. Všichni byli patřičně nadšení – kromě Pavla. Ten našel pod stromkem jen několik menších dáreků. A bylo na něm vidět, že mu něco chybí. Ten jeho velký a vytoužený dárek. Ten pod stromkem nebyl.

Po chvíli se ho otec zeptal: „Tak co, Pavle, už sis prohlédl všechny dárky?“ „Ano, prohlédl,“ řekl Pavel. „Myslím, že ne,“ řekl mu otec. „Podívej se ještě jednou pořádně na všechno.“ Pavel očima obhlédl všechny své dárky. „Už jsem to viděl všechno,“ prohlásil smutně. „Myslím, že ne,“ řekl ještě jednou otec. „Podívej se znovu pořádně do támhleté tašky.“

Pavel už z ní před tím vytáhl nějakou hračku. Teď se tam podíval znovu – a našel v ní ještě obálku, ve které byl nějaký lístek s vánočním obrázkem. „Vezmi si to do vedlejšího pokoje a pěkně v klidu si přečti, co je tam napsáno,“ řekl otec Pavlovi.

Pavel vzal obálku a šel. Otec ho otevřenými dveřmi pozoroval, jak obálku otvírá a začíná číst. Najednou se přiřítíl nazpátek, s rozzářenýma očima. „Tati,“ vykřikl a skočil tátovi kolem krku. V tom jediném slově zazněla celá blaženost a radost a překvapení jeho srdce. Protože jeho veliké přání se splnilo.

Na lístku bylo napsáno: Vůbec jsme si nezasloužili vánoční dar, který nám dal náš nebeský Otec, Ježíše Krista, a on nám ho přesto dal. Proto i náš Pavel, zcela nezaslouženě, dostává kolo.“ Společně s otcem pak šli na balkon, kde vytoužené kolo stálo. Pavel zářil obrovskou radostí.

Když to Pavlův otec později vyprávěl, říkal: „Ten večer jsem poznal úplně nově především já, co je to nezasloužená Boží milost. A že o Vánocích smíme prožívat a taky máme zvěstovat radostnou zprávu o nezaslouženě darované Boží milosti a lásce a daru, který jsme dostali.“

„Boží láska k nám se ukázala v tom, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život.“

Bůh nás obdarovává vánočním darem darů. Ten vánoční dar od Boha – dar, kterým je jeho Syn – jsme si vůbec a nijak nezasloužili. Je to dar z čisté Boží lásky a Boží milosti.

Jenom ho přijmout. Odpovědět na Boží lásku. Vykřiknout radostí a skočit Bohu vděčně kolem krku, když aspoň trošku pochopíme, jak nezaslouženě a překvapivě, jak velkolepě jsme byli obdarováni: vánočním veledarem.

K tomu nás Vánoce zvou: nechat se obdarovat Božím darem, darovaným nezaslouženě z veliké Boží lásky. Přijmout ten nezasloužený dar. Odpovědět na Boží lásku radostí a vděčností.

K tomu tě zve dnešní Štědrý den: Přijmi nezasloužený dar, který ti Bůh dává. Přijmi Boží lásku, která přichází v Ježíši. Přijmi Ježíše do svého srdce – přišel i pro tebe. Odpověz na Ježíšovo ujištění: „Mám tě rád!“ svým: „I já tě mám rád, můj Spasiteli a Pane.“

Pak budeš mít opravdové Vánoce, krásné a nádherné. Plné radosti z velikého a nezaslouženého Božího daru, z jeho Syna, Spasitele Ježíše Krista.

Michal Šourek, 24. 12. 2023 (Hořovice)

